

Ο χαιρετισμός του Σεβασμιωτάτου στην εκδήλωση:

Κανέναν άλλον δέν περίμεναν για τόσοι αιώνες τόσα δισεκατομμύρια άνθρωποι όσοι περίμεναν, από την ημέρα σχεδόν της εξώσεως των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο της Έδεμ, τον Μεσσία.

Ανεξάρτητα από τον τόπο που ζούσαν και τον Θεό που πίστευαν, όλοι αισθανόταν ότι περίμεναν κάποιον ουράνιο άπεσταλμένο που θα τους απάλλασσε από το βάρος που αισθανόταν στην ψυχή τους και οι περισσότεροι δέν μπορούσαν να προσδιορίσουν την αίτία του.

Και τον περίμεναν προσπαθώντας να τον προσεγγίσουν άλλοι με την ποίηση και άλλοι με τη φιλοσοφία, γιατί η επιθυμία για προσέγγιση με τον Θεό είναι έμφυτη σε κάθε άνθρωπο, αφού ο κάθε άνθρωπος είναι πλάσμα του Θεού και ο Θεός είναι ο δημιουργός και πατέρας του.

Ο μεγάλος αναμενόμενος ήταν ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, έστω και αν οι περισσότεροι άνθρωποι άγνοούσαν την ύπαρξή του, άγνοούσαν το όνομά του. Ο Χριστός ήταν αυτός που περίμεναν αλλά και εύλαβοῦντο «άγνοοῦντες», όπως είπε ο άπόστολος Παῦλος στο κήρυγμά του προς τους Αθηναίους, για τον βωμό που είχαν άφιερώσει «τῷ άγνώστῳ Θεῷ». Ήταν αυτός που θα τους ένωνε πάλι με τον Θεό και θα έδιωχνε με το φῶς του το σκοτάδι μέσα στο οποίο ζούσαν.

Και ο Χριστός ήρθε «και έσκήνωσεν έν ήμῖν», και «άνέτειλε φῶς μέγα», «τοῖς έν σκότει και σκιᾷ θανάτου καθημένοις». Ήρθε και έδωσε τέλος στην άναμονή των ανθρώπων. Ήρθε και «έσκήνωσεν έν ήμῖν».

Τί σημαίνει όμως αυτό; Σημαίνει ότι παύσαμε να περιμένουμε τον Χριστό;

Ασφαλῶς όχι, γιατί τον Χριστό τον περιμένουμε και θα τον περιμένουμε πάντοτε. Όχι γιατί δέν είναι έδῶ. Όχι γιατί δέν είναι μεταξύ μας, γιατί δέν είναι ανάμεσά μας, αλλά γιατί έχουμε ανάγκη να τον περιμένουμε. Έχουμε ανάγκη να προετοιμαζόμαστε καθημερινά για τη συνάντηση μαζί του. Έχουμε ανάγκη να τον περιμένουμε, γιατί ο Χριστός έρχεται σε αυτούς που τον περιμένουν· σε αυτούς που επιδιώκουν να τον δοῦν, να τον αισθανθοῦν δίπλα τους, να τον άκούσουν να τους μιλά, να τον άκολουθήσουν.

Ο Χριστός ανταποκρίνεται στην προσμονή εκείνων που τον περιμένουν και όχι εκείνων που τον θεωροῦν δεδομένο ή άδιαφοροῦν για την παρουσία του.

Γι' αυτό και οι ποιμένες και οι μάγοι ήταν οι πρώτοι που άξιῶθηκαν να τον δοῦν και να τον προσκυνήσουν, γιατί τον περίμεναν, οι ποιμένες μελετώντας την Παλαιά Διαθήκη και τίς προφητείες για την έλευση του Μεσσία, και οι μάγοι μελετώντας τον ουράνο και τα άστρα του και έρμηνεύοντας τους δικούς τους σοφούς και φιλοσόφους.

Γι' αυτό και έμεῖς ἄς μὴν παύσουμε να περιμένουμε τον Χριστό. Όχι μόνο αυτές τίς ήμέρες που περιμένουμε να έορτάσουμε τη μεγάλη έορτή της Γεννήσεώς του, αλλά κάθε ήμέρα. Γιατί έτσι θα έχουμε τη χαρά να συναντοῦμε καθημερινά τον Χριστό και θα έχουμε την εύλογία να ζῶμε κάθε ήμέρα Χριστούγεννα στην ψυχή μας.

Με αυτές τίς σκέψεις θα ήθελα να εύχαριστήσω και να συγχαρῶ όλους όσους συνέβαλαν στην όργάνωση και πραγματοποίηση της χριστουγεννιάτικης αυτής εκδηλώσεως έδῶ στη Νάουσα και να εύχηθῶ σε όλους σας χαρούμενα και εύλογημένα Χριστούγεννα γεμάτα από την παρουσία του Χριστού στη ζωή σας και στην ψυχή σας.